

Man skal i det hele taget til at værne sig til, at man aldrig er færdig med sin uddannelse. Jeg tror, enhver, der har prøvet at skulle virke med en uddannelse, ved, at når man er nået et stykke vej i sin karriere, finder man ofte ud af, at man har brug for meget andet end lige det, man lærte på universitetet. Så stadig efteruddannelse er ikke bare et spørgsmål om at få orlov og komme tilbage på en uddannelsesinstitution, men også et spørgsmål om løbende at opkvalificere sin viden.

Enhedslisten nævner i sin forespørgselstekst de mange afviste og vil gerne undgå, at der overhovedet bliver afvist nogen, men det tror jeg er at tage munden for fuld, for der er jo et paradoks: Samtidig med at antallet af uddannelsespladser øges og ungdomsårgangene bliver mindre, bliver der stadig væk afvist nogle hvert år, og den situation tror jeg vil blive svær at undgå, for man kan jo ikke undgå modestrømningerne, og så siksakagtigt kan man ikke planlægge.

Det er også derfor, at det først og fremmest er muligheden for frit optag, de øvrige partier har været inde på, og så vidt jeg kan forstå, er det også i dag frit optag, Enhedslisten taler om, men det kunne vi måske få præciseret nærmere, for jeg vil i hvert fald gerne høre, om man kan forestille sig, at der skal udvides mere, end at der også kan leveres forsvarlig undervisning, for det ligger jo også i spørgsmålet om frit optag.

I Venstre ønsker vi ikke, at der udvides mere, end at der kan leveres forsvarlig undervisning, og vi synes, det måske allerede kan diskuteres, om den måde, som der f.eks. er blevet ophobet studerende på humaniora på de store universiteter på, er forsvarlig. Jeg synes i hvert fald, der er grund til at stoppe op og tænke sig lidt om.

Men der er jo det paradoks, at samtidig med at nogle bliver afvist, er der de tomme pladser, som også fru Anne-Marie Meldgaard talte om, og de skyldes først og fremmest en faldende interesse for teknik og naturvidenskab, men jo også det geografiske faktum, at de fleste søger ind på de gamle universiteter i København og Århus.

Jeg synes, vi også skal diskutere, om man egentlig hjælper nogle forudsætningsløse elever ved at sige: I skal selv vælge! Som jeres lærer er jeg i virkeligheden bare en slags træner. Det er jer, der vælger. Man skal jo altså også sikre, at eleverne ved, hvad de kan vælge imellem, og man skal også sørge for, at de i deres valg ikke går glip af mange af de uforudsigelige ting, som

de, hvis de kun skulle stole på sig selv, aldrig nogen sinde troede at de havde brug for.

Derfor er en form for erhvervsvejledning også utrolig vigtig, for måske er en af årsagerne til, at uddannelsesvalget er, som det er, at erhvervsvejledningen i for høj grad har været præget af gymnasie- og humanioraverdenen, og det er måske også en af årsagerne til, at der er for få, der vælger at gå på handelsskole eller tekniske skole, som ellers er udmærkede alternativer til gymnasiet. Også her må man gøre en bedre oplysningsindsats.

Den tidligere omtalte søgning mod humaniora er jo noget, der ikke bare drøftes i Danmark, men i hele den vestlige verden, og vi har jo altså også her i Folketinget i januar vedtaget en dagsorden, som jeg ser frem til at ministeren kommer med en opfølgning af.

Et andet paradoks er den mangel på geografisk spredning, som jeg nævnte før. Kan det virkelig være rigtigt, at vi måske kan komme ud for, at 50 procent af en årgang skal have en videregående uddannelse, og at det altid skal foregå i de store universitetsbyer? I så fald bliver det jo næsten en regulær folkevandring, der kommer til at foregå, og derfor ser jeg meget gerne, at der bliver taget initiativ til at oprette nogle alternativer – ikke således, at der spredes universiteter ud over hele landet, men således, at der ved hjælp af meritvurdering og utraditionelle alliancer mellem forskellige videregående uddannelsesinstitutioner skabes noget, der trækker i en anden retning, og som får mange unge til at ønske at uddanne sig andre steder, end de gør i dag.

Det er selvfølgelig ikke et spørgsmål om at koste rundt med de studerende, men om at skabe nogle alternativer, som virker tiltrækkende. Det er det, som man må bestræbe sig for i de kommende år, og derved kan man så håbe, at paradoksproblemerne – både den skæve søgning og det geografiske problem – vil blive løst.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Det er blot en enkelt kommentar til fru Hanne Severinsen, som op til flere gange nævner, hvor dyrt det vil være at oprette et 4.g:

De beregninger bygger jo på den forudsætning, at alle de nuværende gymnasister skal i 4.g, og så vil jeg bare gøre opmærksom på, at nogle af os faktisk arbejder med et forslag – som også har været fremme offentligt flere gange – om, at der i forbindelse med en udvidelse af